

SUMOGÓ.

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 forint. Félévre 2 forint 50 kr.
Negyedévre 1 forint 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és Jäger Nándor
ur könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. tized 271. szám,
hová a lap szellemi részét illető
kéziratok is czimzendők.

APRÓ SZENTEK.

I.

FODOR LAJOS.

A „Dii minorum gentium“ szemérmes kicsikéje, ki soha nem néz szemedbe, de akkor is *pirul*, mikor fejét mellére lehajtja; kis gyermekek óvója, s ami rosztól őket gyermek korukban megvédi, egy rozszant hegedűvel és még rosszabb versekkel, ugyanolyan rozszra csábitja mint felnőtteket cikkeivel; olyan jó óvó, a milyen rozsz szerkesztő és szerkesztőnek olyan jó, amilyen rozsz óvónak. És nála még azt sem lehet mondani, hogy *tertium non datur*, lévén ő rajz profeszor is, aki minden lelkiismeret furdalás nélkül képes rád tukmálni, hogy rajztanári diplomáját a még meg sem nyílt budapesti *mester iskola*-tól nyerte.

*

Skriblerek és cigányok, népség és katonaság, Brunswick Teréz vagy a Jutka szógáló mint óvónő, Schakespeare és Kisfaludy Atala, Romeo vagy Gonosz Pista, Moliére vagy Gelléri Mór, báró Kaas Ivor vagy Kulinyi Zsiga, Draskóczi Lajos vagy Luther Márton, Petőfi vagy Tápai Miska, Beranger vagy Spinoza északsarki expedíció vagy kortes éczaka a szarvasban, cikket *irni* avagy *lemásolni*, szerkesztői potya jegyen Miskolczra utazni, vagy idehaza magát megnyergeltetni, — ő nála és előtte egy és ugyanaz, lévén az ő társadalmi és világ tudománya egy konglomeratum, de csak azóta, mióta a „Hódmezővásárhely“ szerkesztőjének — *gondolják*.

*

Mert ezelőtt csupa jó és szép dolgokat hallottam róla. Alapos, képzett és végzett paedagogusnak mondták, ki pápaszem helyett czikkert hordott orrán és kis ujjában volt Garamszeghi Lubrich Ágost összes kompilációi; részt vett évenként a népnevelők országos egyesületén, és helye volt az országházban (de csak három napra és ép azon helyen ült, melyet szegény Kovács Ferencz hagyott el az imént) hol P. Szathmáry Károly tisztelettel és ihlettel fogott vele kezét (mint nekem mondá, azt hitte, hogy hazánkban az ovdák híres megalapítójának Brunswick Teréznek fiatal, özvegy férje); iparos gyűléseken szorgalmasan részt vett és *irt* cikkeket, még pedig

talpra esetten a Hódmezőbe (de nem a mostaniba); képzett óvó volt azelőtt és most is az lenne, ha ezmesterré nem szegődött volna; a gyermekek szerették és akárhány volt olyan, ki az elemi iskolából vissza vágyott és vissza is vitetett az óvó bácsi poros udvarába; hanem akkor még nem volt szerkesztő és nem oldta meg a bocskort, hogy a bivaly talpra bötüket vessen.

*

De nem csak azt oldotta ő meg, *megoldott* ő annál nehezebb feladatokat is. No mert mindnyájan tudjuk, hogy ő nem ült azon a czuggon, a melyet Führer ur Flinta Kanizsára igazított, hanem Kanizsáról, *ill'-a berek, nádak, erek a megoldott feladattal*, fuszekliban per pedes apostolorum röppent ide hozzánk — a merész Don Juan.

*

Ime az erény diadalt ült és lett ő nálunk nagy ember, a mint ő hiszi. És más is annak tartaná, ha a *megoldottakat* szépen felkötözve tartogatta volna és nem adott volna bizonyítványt arról, hogy lehet valaki alapos, képzett, jó tollú és derék ember egy darab ideig, hogy annál hosszabb időn keresztül legyen *báb* a mások kezében, melynek esze sincs, mert agyveleje nincs, tolla is olyan a kezében, a melyet oda adnak neki és a derék emberből lesz olyan ember, ki a kimondott szaváért sikra lépni nem mer, és a kit, ha a vásárhelyi társadalom nem is, de a kutya-bagosi bizonyára ezért a holt emberek közé sorozná.

*

Hanem Kanizsáról felhő sem közelgett, az ovoda-zugi másik stikli aktáit is bevonta a pók hálójával és minden árnyoldal még eltemettethetik, ha Fodor Lajos úgy ir és tesz, a mint a jobbaktól látja. Ezért örvendek, hogy a jobb jövő reményében örökös dadónak lett utóbb megválasztva. Hagyja el *veres*-csagin csunya színeit, legyen megint a jó Dadó, muzsikáljon a kis Majsinak ép oly kedvvel mint a kis Jancsinak, ne durkáljon mint a vakond, hanem legyen ürge, ki ha ki nem buvik is majd a lyukból, ne haragudjék, ha Mephistó ördögüző vizével onnan olykor-olykor napvilágra kergeti.

Rodódi Dendron.

A három lámpás.

*Uj közgyűlést ülének az atyák
S egy kérdés újra kísértett közöttük:
A lámpák száma vajjon több legyen?
Avagy elég a fény, melyet fölöttük
A meglevő lámpáknak lángja vet?
S támadt vita e nagy kérdés felett.*

*Az egyik mondta: lámpa van elég,
S világosságra nincs semmi szükségünk;
A másik meg vitatta szüntelen:
Kell lámpa még, hisz, sötétségben élünk.
A harmadik meg váltig azt vitatta,
Hogy: lámpa van, de nem látunk miatta.*

*Sok szó után egy, végre így beszélt:
,Hogy lámpa kell, urak, vagy kettő-három,
Ez oly világos, mint az egyszer-egy,
Szavazzuk meg hát — ez az indítványom.
Terjesszük mindenütt a világosságot,
Emlékünk így leszen a népnél áldott!*

*És megszavaztak lámpát, hármat is,
Világosság az utcán egyre terjed,
De ám, a közgyűlés termébe bent
Sötét gyűlölség sok kabalban erjed...
Oh, áraszd el e vak gyűlölködőket
Világosság! s világosítsd fel őket!*

Mephistó.

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

— O Draskóczy pap oreság megtámadat o kedi küzjölésen az Ábraj palgármester oreság,hojd ü hadja magát *ónschmierem*. Palgármester oreság kért küzjölést ebbül kifojva belüle, hojd inditson ü maga elen edj vizsgálat. Vadjok én mast nadjon kiváncsi rá, hojd ha vizsgálat nem derit ki semit se nem oz Ábraj oreság ellen, o Draskóczy pap oreság is fagja e kérni küzjöléstől vizsgálat, soját maga ellen, amiért ü hagyta magát o Badragitul ojan miesz *ónschmierem*.

— A *lóvasótas üdj* átjütt o tarjáni ótezáru l a szentesi ótezára. Thonálok én oba benne semmit se nem, akár terveznek *lóvasótas üdj* szentesi ótezának, okár tarjáni ótezának neki, ha nem épitenek aztot edjik felé se nem.

— A reb Ziceszbeiszernak, oki van edj kama én tülem és oki ir ojmódis átkakat o Barszemjankuba benne, a Khobi jerekem, az ü keresztjereke irt edj ijen ojmódis átkat meg, hojd tedjen ki azt a Barsszemjankuba bele. Aztot, hojd: Ledj te palgármester Vásárhelyba és o Draskóczy meg o Karancsi pap oreságok ledjenek o te ellenségeid.

— Udj halok, hodj a közigazgató bizettsá g o Ábraj palgármester oreság elen inditatt vizsgá lattal megbizatt kiküldötek küzé beválasztott o Lévaj oj tanfelüdjelő oreságot is. Thonálok én aztot nadjon tapentotásnak közigazgatási bizettsá g tul tüle, mert edj ojan kitünő pedagog, mint o Lévaj oreság legjaban tud majd megitélni aztot, hojd a Badragi meg o vádaskodók jól betanul tak-e mind az üvé leczkéjüket.

Garantirozott hírek.

(A ki hiszi, nem üdvözül.)

— Nincs többé kopasz fej. A városi közgyűlésen, a mult keddi szörnyű skandalum hallatára, mint bennünket saját külön borbélyunk értesít, összes kopasz fejű képviselőink fején új hajszálak ütköztek és meredtek ég felé. Csak Kovács Ferencz urnak nem nőtt ki még e szörnyűségek hallatára sem a bajsza szála.

— A lóvasut bizottság elnöke Szabó Mihály ur kijelentette, miszerint tudomása szerint Szegeden még hire-hamva sincs az állandó színháznak, minek siessünk hát mi a lóvasuttal, mely úgy is lassan jár?

— Ábray Károly polgármester a rágalmakkal szemben teljes lelkiismereti nyugodtsággal kijelentette, hogy mindaddig áll mint a Sion hegye, míg csak *végórája* nem üt — a kath. templom tornyában.

— A városi tanács a „Petőfi Társaság“-ot organumában a „Közlöny“-ben elbérálja Irók és művészek társaságának. A nevezett társaság leiratban kérte és tanácsolta a tanácsnak, hogy ez utóbbi „blattoló társaság“-gal össze ne téveszse őt a tanács. A tanács visszairt, hogy tanácsolja a társaságnak, hogy tanácsot neki ne osztogasson.

— A körünkbe érkező Petőfiak Szikszaihoz vannak szokva és Szikszaidákat gyártnak az éleczlapokba. Hatóságunk gyöngéden tudokra adta, hogy Szikszait nálunk is találhatnak és Szikszaidiniádákat itt is lehet alkalmuk hallhatni.

— Nápolyban a *kohl*era pusztit, nálunk a *kohl*mark jelentkezik nagy mérvben.

— Nápolyban hullanak az emberek, mint őszszel a falevél. „Dat tüt éz ách szlicheczu“ mondta a minap Sirsl Walf bácsi a Khon kávéházban.

— „Mese a varrógépről.“ Kiss József ily czimű nagy feltűnést keltett szép költeményéről Kádár ur paródiát írt. A paródia Fodor Lajos kiadásában jelent meg s a rendőrség körében nagyobb keletnek örvendett, mint a „Mihaszna Naptár.“

— A hasznos házi állatok összeírása eszközöltetett városunkban a hatóság által a lefolyt héten. Az érdekes statisztikai adatokat volt alkalmunk átnézni, s csodálkozva olvastuk, hogy városunk egész belterületén csak 50,000 poloska és — egy Gyöngytyúk találtatott. Főlöszleges volt hát a hatóság következő pályázata: Hundert Dukaten für eine Wanze.

— A keddi gyűlés lezajlása után, Fagygyas Nagy Pál, a józan párt jelöltje, miután eleget sopánkodott az idők viharos járása felett, megjelent a telekkönyvi hivatalban és magát a polgármesteri állásra telekkönyvileg bekebelezette.

— Szabó Mihály ur, ugyancsak polgármester jelölt, e hir hallatára, örömeben összes éretlen dinnyéit eladván, miután ó-konzervatív szempontból viselt hosszú gyász-haját levágatta, szintén megjelent a telekkönyvnel és magát a polgármesteri állásra — felülkebelezte.

Szinészek jönnek.

Szinészek jönnek Vásárhelyre,

Pár nap: s a »Sas« termében játszanak.

Fel hát, közönség! fel a »Sasba!«

Mert érdekes lesz ám, minden darab!

S a jó közönség meg se mozdul

E felhívásra s vissza így kiált:

»Miért a »Sasba?« — Mint közgyűlésünkön,

Nem játsznak ott, olyan komédiát!«

Buzogány.

Állatstatisztikai jelenetek.

Pórnő: (jön az állatösszeíró bizottsághoz) Kérem alássan, itten köl fölmondani az állatokat?

Egy bizottsági tag: Igen. Hát mije van kigyelmednek?

Pórnő: Nincs én neköm kérom alássan égy teremttött árva macskám sé, csak azt jüttem föl-

mondani, hogy *engöm be né vögyenek*, mer neköm sémmim sincs.

Öreg gazda: Tisztolt állatbizottság, csak azt gyüttem kéröm bémondani, hogy van 2 lovacskám, égy tehenem, vagy 5—6 disznócska, de csak ojan südő fajta, asztán meg a feleségömnek vóna még valamicskéje, de a tán nem is tartozik hozzám.

Egy bizottsági tag: Dehogy nem, csak mondja be azt is, a mi a feleséginek van.

Öreg gazda: Hát mégkövetöm alásan a téns állatbizottság urat, vóna neki is vagy 5—6 libája, egy kakasa, mög vagy 5 tyukja, akibül kettő tojós, egy mög most kotlik, ha tán a jövő héten ki tetszene valakit küdeni mögvizitálni, hogy hány csirkét kötött ki, mer azt most nem tudom bémondani.

Az ovodából.

Megtörtént események. — Elárulta: **Parányi.**

Károlyka: Ovodász bácsi télem! idaz, hod az ovodát moszt mán a válosz vette át?

Ovodás: Igaz hát! Aztán mit bánod te azt?

Károlyka: Hát czat azél téldeztem, melt attol én isz felmehetet moszt mán a tözdülészbe.

Ovodás: A közgyülésre? Hát aztán mit keresnél te ott?

Károlyka: Szemléleti ottatást vennék a ládalmazászban.

Pistike: (sebtibe jön egyenesen az ovodához fut) Ovodász bácsi télem, azt monta a papa, hod moszt mán ezután „váloszi“ vesszőpalipán lovadolhatunt.

Ovodás: Ugyan ugy-é? Aztán milyeu az?

Pistike: Hát olan, amilenen a Dlasztóczy med a Talanczi bácsiét lovadolnat: hod mindenti osztoba med dazember, ati nem az ő szeterütet tolja.

Szerelmi lyra.

Együtt ültünk, multkor este:

Én s Őlinám —

Én: epedve, csókol esdve —

Ő: moschlyyal nézve rám.

„Egy csóhocskát, oh, csak egyet!“

Esdtem én.

Egyet? szólt ő; akár ezret

Őnnek, vén gonosz legény.

S ráhajoltam . . . „Flah! ’sz bajusza

Őltt, Őlinám!“

„Ah, dehogy! felelt kaczagva

Egy rekedt hang e szavamra

S Őlinám atyja néze rám.“

Bunkó.

Kacsza Jónás napidijas levele néhai kedveséhez.

Szium szende szerelme!

Esmétlen szentelhetek egy szabad pillanatot, szium szárnyaló röppenésében emlékedhez elzarándokolni oh Ludomillám! — Oh, mert az én szium szárnyalása csak feléd, mindig feléd irányul, mint a hogyan Jákobot minden

gondolata csak oda vezette az Ezsau lencsés táljához, a szent biblia mondásai szerént. Oh, Ludomillám! én bibliai lencséstálam, ki tápláltad szivemet és gyomromat egyarányosan, kívül közölném örömestebb örömetet úgy, mint bánatomat, ha nem veled, ki megértettél és megértessz engemet mindenha, a napidijak végtelenéig! Pedig most nagy az én szümmnek az ő öröme, az ő gyönyörűsége! A közgyűlési teremből lejtegek lengedi léptekkel kifelé — *a közgyűlési teremből!* Ne érts félre oh Ludomillám! Ne hidd, hogy azért voltam ott, mintha tanácsnoknak *avanzsiroztam* volna, bár zsirozni szeretnék e pillanatban, ha nem is tanácsnokságot, de legalább egy jó nagy karéj piritust. Oh nem! A te Kacsád napidijas most, mint volt annak előtte, mert ahogy a költő mondja:

Önkénytelen az ember mindenre születik,

Ahogy a nagy hatalmak fölötté végeznek . . .

pedig én, úgy látszik, csak napidijásnak születtem. És szium még is duzzadoz az örömtől, mikor lejtegek lengek ki a közgyűlési teremből, azaz hogy abból a részletéből, ahová a hallgatóság bemehet ingyen komédiába gyönyörködni. És hogy ne örülne az én gyöngéd napidijas szivem, mikor láttam enszemeimmal, hallottam enfüleimmal, hogy még azt is, aki hivatalos volna itt a városházánál mindnyájunknak imponálni (bár pónálna be én

hozzám egy fél oldalka szalonnát, meg pár puha czipocskát) csak úgy meghurczolják, mintha csak nyomoruságos napidijas volna. Oh, a szegény alantas hivatalnok szive ilyenkor örömeiben repesget — repesget úgy, hogy luftot köll neki adni, hogy ki ne repesgjen kebelburkjából.

Leszidták a polgármestert! Nagy ujság! Ha ezt én mondom meg Kálmánnak a „Sasban“ először, akkor zicher a mai söröm meg vagy 3 darab sóval hintett kenyér hozzá!

Páh! Oh Ludomillám! Sörivásnál, sóval hintett kenyérevésnél mindig vagyok, leszek és maradok te a díjas díjtalan napidijas

Kacsád.

Adomák.

Magyarazza a hitelemző az algimnáziumban a hit- és erkölestant és nemcsak jó erkölcsre, hanem munkásságra és szorgalomra is inti a gyerekeket.

— No, Józsi fiam, szólit meg magyarázás közben egy nebulót, kit a buzgóság elnyomott; mit is kell hát tennünk, hogy az életben boldoguljunk?

— Hogy az életben boldoguljunk, felel a kérdezett, szemeit dörzsölvén, minden habozás nélkül, mindenekelőtt egy gazdag leányt kell elvennünk.

— És melyik kátéből tanultad ezt édes fiam? kérdi a hitelemző.

— Kérem alássan, felel a fiu; így magyarázta tegnap este az édes apám Sándor bátyámnak, aki városi irnok. Azt mondta, hogy: Legjobb lesz, ha valami gazdag lányt veszel el, mert addig úgy sem *boldogulsz* sehogy.

Egy agglegény ügyvéd, végoráját érezvén közeledni, végrendeletileg egész tekintélyes vagyonát egy „örültek házána“ alapítására hagyományozta, a következő indokolással: „Vissza aka-

rom adni a »bolondoknak« azt, amit a *bolondoknak* köszönhetek.

Egy orvos, ha valamely betegje, kinél házi-orvos volt, elhalálozott, rendesen elment temetésére, hogy részt vegyen a gyászkiésretben.

Egy alkalommal, ilyen szomorú tiszttól térvén haza, neje — e szokását rosszalva — megszólítja: „Ugyan kérlek, hagyj fel már e rut halottkísérő szokással, ami éppen úgy veszi ki magát, mint mikor a szabó a kész munkát haza hozza.“

Meghívás congressusra.

Nagyhatalmu közönség!

Hódító seregeink immáron negyed év óta pusztítván a nevetségesek birodalmát, idején való, hogy újabb congressusra gyűljenek be a nagyhatalmak, megállapítandó az ezután történetket.

Az új congressus Vidámság birodalmunk fő- és székvárosában: Viczmádon tartatik és összeül a folyó év szeptember hó 1-én.

Az első Nagyhatalom te vagy oh, közönség; ezt elismeri rólad még a dadó is, untalan hivatkozván reád.

A congressus költségei, az egész negyedévi ülés szakra, minden résztvevőnél csak 125 krajczárt tesznek ki, biztosits hát magadnak minél több ülést és voksot ez új ülészakban, hogy minél többet kaczaghass!

Kihez egyébiránt legfelsőbb kedélyünkkel vagyunk.

Viczmánd birodalmi fő- és székvárosunkban 1884. suhogó hó 25-én.

ellenjegyezte

I. Mephistó.

Fodor dadóministrans.

Előfizetheti a „**Suhogóra**“ a lap kihordóinál, továbbá a kiadóhivatalban II. tized 271. szám és Jäger Nándor ur könyv-kereskedésében.

Szept.—novemberi évnegyedre . . . 1 frt 25.

Szept.—decemberi 4 hóra . . . 1 frt 70.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

Árjegyzék-kivonat

KÁNITZER REZSŐ

fűszer-üzletéből.

Elsőrendű cukor kilónkint	— frt 43 kr.	Arabiai mokka kávé kilónkint	1 frt 90 kr
Másodrendű „ „ „	— „ 42 „	Rio kávé „ „ „	1 „ 40 „
Vágott cukor 5 kiló vételnél	— „ 44 „	Darált kávé „ „ „	1 „ 80 „
„ „ kilónkint	— „ 45 „	Pörkölt gyöngy kávé „ „ „	1 „ 85 „
Legfinomabb cuba kávé kilónkint	1 „ 80 „	„ cuba „ „ „	1 „ 80 „
Másodrendű „ „ „	1 „ 75 „	Magyaráti bor literenkint	— „ 30 „
Legfinomabb gyöngy kávé kilónkint	1 „ 80 „	„ „ kitünő erős, literenkint	— „ 40 „
Másodrendű „ „ „	1 „ 75 „	Veres bor asztali „ „ „	— „ 40 „
Arany jáva kávé kilónkint	1 „ 80 „		

Továbbá mindennemű fűszer, peccenyé- és veresborok a legolcsóbb árban.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. temetkezőket azon **ujabb intézkedésemről** tudósítani, hogy helyben, a **szentesi-utca 4-ik szám alatti**, a m. kir. adóhivatallal szemben, saját házámban levő

első h.-m.-vásárhelyi

temetkezési fővállalatomat

valamint a **Dósits-féle ház** sarkán levő nagypiaczteri **temetkezési főkraktáramat** úgy rendeztem be, hogy esetleges vásárlásaikat, a temetkezési társulatok bizottsága által helybenhagyott és elfogadott, **7 osztályba sorozott árjegyzék** szerint eszközölhessék. Az említett 7 osztályba sorozott részletes **rendkívüli árjegyzéket**, melynek hiteles másolata a temetkezési társulatok állandó bizottságának birtokában van, ugy temetkezési fővállalatomban (szentesi-utca 4-ik szám), valamint főkraktáramban (nagypiacz-tér, Dósits-ház sarokhelyisége) minden bevásárló megtekintheti és tájékozásképen összes temetkezési cikkeimet beható vizsgálat alá veheti. Vizsgálata eredménye bizonynyal az lesz, hogy nálam minden e szakmába vágó cikk finomságra, izlésességre, kiállításra, értékességre és egyáltalán jóságra nézve, hasonlíthatlanul olcsóbb és kitünőbb mint bárhol.

Ez állításom igazolására szolgáljon az alábbi oklevél, melylyel a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezetének állandó bizottsága a f. 1884-ik évi április hó 6-án kitüntetett.

Ezen **rendkívüli árjegyzék** közrebocsátása folytán szabad legyen remélnem, hogy a temetkezésre bevásárlók, saját érdekükben is, vállalatomat továbbra is felkarolják.

Maradtam kiváló tisztelettel:

KISS BERTALAN

az első h.-m.-vásárhelyi temetkezési vállalatok tulajdonosa.

Szentesi utca 4. sz., a m. kir. adóhivatallal szemben, hol temetkezési cikkek az éj bármely órájában is kaphatók
23. áll. biz.

1884. szám.

T. cz. Kiss Bertalan urnak, a h.-m.-vásárhelyi 1-ső temetkezési vállalat tulajdonosának, szentesi-utca 4-ik szám, helyben. Van szerencsénk önt értesíteni, hogy a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezte az ön ajánlatát azon alapon, hogy az ön temetkezési cikkei az összes ajánlattevők megfelelő cikkeinél összehasonlíthatlanul jobbak, értékesebbek, izlésteljesebbek és ezek daczára az eladási árak mégis tetemesen a legkisebbek, **dicséretes osztályzattal** tüntette ki s egyszersmind önt a temetkezési társulatok szövetkezetének egyedüli szállítójául megválasztotta. — Kelt H.-M.-Vásárhelyen, a temetkezési társulatok szövetkezte állandó bizottságának 1884. évi április 6-án tartott üléséből. Nagy Tamás áll. biz. elnök, Hoffer Imre áll. biz. jegyző, Asztalos Sándor, Borsi Géza, Asztalos János áll. biz. tagok.

Dr. Sivulsky mosdóvize.

Teljes ártalmatlanság mellett a legjobb szer szeplő, májfoltok és az arczbőr minden tisztátlanságai ellen. Egy palaczk ára 60 kr.

Dr. RICHTER cs. k. udvari fogorvos

MEUTHIN FOGPORA

A legjobb szer a fogak és foghus ápolására. — Egy doboz ára 40 kr. Kapható:

Bánfalvi Lajos gyógyszerárában.

Tabán, II. tized 271. szám.